

Előfizetési árak:

Helyben:
 Egész évre 6 korona
 Félévre . 3
 Vidékre:
 Egész évre 12 korona.
 Félévre . 6
 Egyes szám ára 1 kr.
 (2 fillér.)

DEBRECZENI FRISS UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik:

mindennap
 hétfőn és ünnep után
 való napon is.

Hirdetések díjszabás
 szerint.

Egyes szám ára 1 kr.
 (2 fillér.)

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13. szám.

Telefon 139. szám.

▲ lap szellemi részét illető közlemények ide küldendők.

Főszerkesztő:

S A S E D E.

Felolós szerkesztő:

HARSÁNYI SÁNDOR.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13. szám.

Telefon 139. szám.

Előfizetések, hirdetések és reklámközlemények itt vétetnek fel.

A miniszterelnök

a vidéki színészetért.

Budapest, február 5.

Hogy a tömérdek nagyfontosságú politikai kérdés mellett a belügyminiszter a kultura érdekéről is milyen éber gonddal figyel, az kitűnik abból a leiratából is, melyet most küldött az Országos Színészegyesület Központi tanácsának. Kulturánk egyik legfontosabb s tegyük hozzá, legelhanyagoltabb ága volt eddig a vidéki színészet, melynek sok baja már rég kiált orvoslásért. Valóságos Hamupipőke volt, melynek semmi gondban, szeretetben nem vala eddig része. Most Széll Kálmán figyelme rá fordul és legfájóbb sebeit gyógyítani akarja.

A szerződés nélkül nyomorgó színészek száma Magyarországon légió. De tulajdonságos sok az igazgatók gárdája is. Ez a bőség egyáltalán nem áll a vidéki színészet érdekében. A miniszterelnök leiratában tehát először is arra inti a Színészegyesület tanácsát, hogy jövőre a színigazgatói engedélyek kiadásánál a legnagyobb óvatossággal járjon el és csak azoknak javasolja a koncessió megadását, akik ugy anyagi, mint művészi szempontból megfelelnek a vidéki közönség igényeinek. Nagyon helyesen utal arra a belügyminiszter, hogy ezek a tengődő direktorok, a kik minduntalan állami segélyért és egyéb szubvenzióért kunyorálnak; csak lealacsonyítják a vidéki színészet színvonalát és ők nevelik Thália szomorú proletárjait. A színigazgatók sokaságánál azonban sokkal nagyobb veszedelem a színészek szaporodása, mely valósággal elárasztja az országot. Ennek pedig a tömérdek sziniiskola az oka, melyet a fővárosban nyitnak. Ezek csakugyan öntik a színészeket, melyeket a vidék foglalkoztatni nem képes. A színészkolák nagy része nem művészi, de tisztán üzleti érdekét szolgál. Nekik minden jelentkező tanítvány egy-egy Zaccani, Duse, mi helyt fizet. Nem mondjuk ezt

minden színészkolára, de bizony többeknek az *üzletvezetésére* ráillik ez a jellemzés. Bizonyosra vesszük, hogy a belügyminiszternek gondja lesz arra, hogy eszínészkolák szaporodásának gátot vessen; a Színészegyesület tanácsának pedig figyelmébe ajánlja, hogy a fölvételeken szigoruan vizsgálja meg a növendékeket és csak azokat bocsássa a világot jelentő deszkákra, akik *valódi tehetségek*; akik nemcsak a színészkola bizonyítványát hozzák magukkal korlikfikációul, de istenadta talentumukat is.

A vidéki kultura meleg szeretete szól Széll Kálmán e rendeletéről, melynek végén lelkes szavakkal mutat rá, hogy ez intézkedésekkel reméli, a vidéki színészet színvonalának emelését. Széll Kálmán a Hamupipőkét díszes, új ruhába akarja öltöztetni, hogy méltó legyen deszká, künöses fővárosi testvéreikhez.

POLITIKAI HIREK.

A nemzeti törvény revíziója. (Saját tudósítónk távirata.) Megbízható forrásból nyert értesülésünk szerint a függetlenségi-párt megbízta Pichler Győző orsz. képviselőt, hogy a költségvetési vita keretében határozati javaslatot terjeszzen be a *nemzeti törvény revíziója* tárgyában. Pichler még e héten felszólal.

A király Budapesten. A király itt tartózkodása alkalmából most csak egy udvari bál lesz. E hó 19 én Bécsbe tér vissza a király, de néhány nap múlva újból visszajő Budapestre és akkor több udvari mulatság lesz, ebédeket ad.

TÁVIRATOK.

Egy tanító brutalitása.

Halmi, február 5. (Saját tudósítónktól.) A halmi-i gazdasági iskolának mintegy hatvan növendéke felázadt Egyed Ferencz tanító brutalis bánásmódja miatt. A legnagyobb hófergetegben mind a hatvan növendék egyetleg ment Halmiból Nagg-Szóllóssra s panaszt emeltek a tanfelügyelőnél. A tanfelügyelő a panaszról jegyzőkönyvet vett fel, az átfagyott növendékeket meleg ebéddel látta el s vasuton küldte haza Halmiba. A vizsgálatot pedig Egyed ellen megindította.

A harcziás angol sajtó.

London, február 5 (Saját tudósítónktól.) A londoni reggeli lapok egyetértéssel abban, hogy a németalföldi jegyzék kezdettől fogva bal-lépés volt és más választ lehetetlen volt reá adni. A Morningpost azt mondja, hogy Anglia annektálta a két köztársaságot, tehát érthetetlen volna a békekötés. A lap megjegyzi: Mindnyájan nagyon jól tudjuk méltányolni azokat a körülményeket, a melyeken a németalföldiek rokor-szenve alapszik. A Standard azt mondja: A brit választjegyzék kiemelkedő mozzanata: minden közvetítésnek, bárhonnan jön is, világos és erélyes visszautasítása. A Daily News azt írja, hogy Lansdowne válaszában stílusa és hangja kifogástalan, de azért mégis sajnálja, hogy teljesen visszautasítja a Németalföld ajánlatait. Valamit ugyan eredményezett ez a barátságos eszmecsere és a németalföldi kormányt rendkívüli elismerés illeti meg annak megindításáért, de most arra volna szükség, hogy az angol kormány kötelező nyilatkozatot tegyen a hatalom azon birtokosaira nézve, a kikkel tárgyalást lépni hajlandó. A Daily Chronicle azt mondja, hogy elég a németalföldi ajánlatot elemelni, hogy annak képtelen voltját belásrjuk. A Daily Telegraph azt mondja, hogy Lansdowne válasza volt az egyetlen lehetséges válasz.

Közeledés a békehez.

Hága, február 5. (Saját tudósítónktól.) A bur-bizottság egyik tagja, a ki a németalföldi jegyzék és az angol válasz közöttétele után egy újságíróval beszélgetett, azt mondta, hogy hálásan fogadja a németalföldi kormány fáradozását, a mely arról tanuskodik, hogy részvétet éreznek a dél-afrikai nép iránt. Anglia válaszáat nagyon jóakarónak tartja. Ez a válasz azt mutatja, hogy az angol-kormány nem igazságtalan és alkalmat ad az érintkezésre, hacsak később nem szab Anglia elfogadhatatlan feltételeket abban az esetben, ha a bur megbizottak az angol válasz értelmében eljárnak.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Saját tudósítónk távirata.

Budapest, február 5.

Apponyinak ma már sikerült korábban megnyitni az ülést. Nem ugyan 10 órákor, de nem sokkal később. Es ime a honatyák is szoralmasabbak voltak. Még megérjük, hogy votekedni fognak, ki érkezik hamarább a Sándor-utczába. Még talán versenyt is rendeznek. De nehogy banálsnak tünjünk fel, meg kell jegyeznünk, hogy erre a ver-

sengésre egy nagy sárga koci tett figyelmessé. Egy nagy sárga koci, mely robogva tört elő a legragyogóbb Józsefvárosból; a mágnás negyedből. Talán mondani sem kell, hogy a sárga koci: **Automobil** volt, a melyből a Ház kapuja előtt vidáman, frissen ugrott ki, gróf **Andrássy** Gyula. Ezzel a modern jármű parlamenti nivóra emelkedett. Már előre látom, hogy az észszel a messze Dunaparton levő új országház elé hány olyan automobil robog majd szilajon és szenzáció nélkül.

A költségvetési vita pedig még mindig magas színvonalon lebeg.

Bakó József 48 as tiszteletes hatalmas hagon sok ismert dolgon kívül megszivlelendő dolgokat is mondott.

De határozottan érdekes és szép beszéd volt a **Hollaky** Imre szűzbeszéde. Inkább csak a nemzetiségi kérdéstről beszélt olyan hangon, a miként a régi jó táblabírákról feljegyezték a krónikások. Szívhez szólott s az egész Ház nagy figyelem mellett szemmel láthatólag hatott a beszéd a nemzetiségi képviselőkre, különösen a szászokra, a kik sürűen bölintgattak, sőt helyeselték Hollakynak.

A Wilcesek gróf néppárti obstrukciós beszédéből kiderült, hogy nem veszedelmes. Mindössze is 10 perczig szónokolt. Annál mozgalmasabb volt a néppárt **Haydin** beszéde alatt. — Nem akarja elfelejteni a várnai választást, holott az állítólagos basáskodás ellen már határozottan tiltakozott. Beszéde különben okos beszéd volt, szintén a nemzetiségekkel foglalkozott.

Részletes tudósításunk itt következik:

Elnök: **Apponyi** Albert gróf.

A kormány részéről jelen vannak: **Széll** Kálmán miniszterelnök, **Lukács** László, gróf **Szóchenyi** Gyula és **Cseh** Ervin.

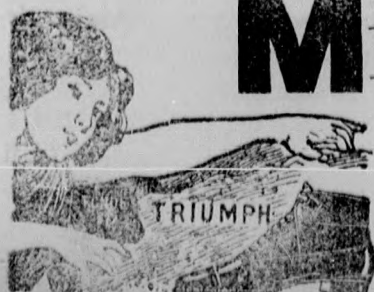
Gróf **Apponyi** Albert megnyitja az ülést. A most ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után gróf **Eszterházy** Kálmán bejelent, hogy **Zboray** Miklós a kereskedelmi- és iparbank ügyében, **Nessy** Pál a német nyelvnek az elemi iskolában való mellőzése ügyében fogja interpellálni a közoktatásügyi minisztert.

Bakó József: Különböző okból nem fogadja el a költségvetést, mit ő bizalmi kérdésnek tekint, ő pedig nem viseltetik bizalommal a kormány iránt, mely a 67-es alapon állva Magyarország függetlenségét Ausztriával szemben megvédelmezni nem akarja. Nem akarja a magyar hadsereget, nem akarja, hogy nyelve, vezénylete, jellege magyar legyen. Nincs önálló külügyi képvisletünk. Attérve a gazdasági kérdésekre önálló vámtérületet követel, követeli a községenkinti titkos szavazást. A protestánsok az állam mostoha gyermekei, míg a katolikus egyháznak Magyarországon 500 millió korona értékű hasznélvezete van, addig a protestánsok segélyösszege csak 1 millió 600,000 korona. Ezen az állapoton segíteni kell. Méltánytalan gádálkodás az, hogy a tanítók

Michelstädter S. E. & H.

Piacz-utca 40. szám.

Dusválaszték farsangi és vadász cipőkben
 bevéselt szabott árak.

40 évi fáradozás után nyerne csak nyugdíjat. Kívánja a 30 év után való nyugdíjaztatást. A rossz gazdálkodást bizonyítja a kormány azon intézkedése, hogy a Balatonhalászatot részvénytársaságnak adta bérbe, ezáltal aztán 2000 halász esett el a kenyértől. Kívánja a visszaélések megszüntetését. Nem fogadja el a költségvetést, míg el nem pusztul Ausztria, mint egykor Jeruzsálem. (Helyes és a baloldalon. A szónokot üdvözlük.)

Hollak Imre hazánk állapotát a beteghez hasonlítja, kihez sorban járnak a specialisták, de mindegyik más betegséget konstatál. Az orvosok mi vagyunk: merkantilisták, agráristák, liberálisok, demokraták, néppártiak, függetlenségi pártiak. Abban megegyezünk, hogy komoly baj van és ezt gyógyítani kell, de egyikünk sem tudja hogyan.

Buzáth: Mondjon le a kormány!

Hollak: Ha Buzáth ur jótáll azért, hogy ezáltal minden baj orvosolva lesz, a kormány eleget fog tenni az ön kívánságának. (Tetszés.) A baj okát, ügyük hibáit, a nemzeti ségi kérdésben találja, ennek megoldása számos bajt orvosolna. Azért örömmel üdvözlö a nemzeti képviselők közléseit a magyarsághoz. Mi és a nemzetiségek egyaránt könnyelműek vagyunk és a könnyű megélhetést szeretjük. (Derűtség.) Nos, nem ezekben, hanem a nemes tulajdonokban kell vetélkednünk és ezeket egyesíteni közös akcióra: a gazdasági bajok javítására, hazánk boldogítására. Egyesüljünk tehát. Ne vegyük az emberek vallását, nemzetiségét, hanem azt, hogy emberek és magyarok vagyunk mindnyájan és egyesüljünk a haza üdvének, boldogulásának előmozdítására valamenynyien. (Élénk tetszés.) A költségvetést elfogadja. (A szónokot számcson üdvözlük.)

Haydn Imre: Veszélovsky beszé- lésére akar válaszolni, választ akar adni, szokta, a mikor elmondott, arra is mit nem mondott. A felvidéken semmiféle nemzeti-ségi-párt alakulást jogosultnak nem ismer.

Kubik Béla: Nem ez a baj, a választási basáskodás a baj nálunk.

Haydn: Tiltakozik az ellen, hogy a népet nem engedte szavazni. A felvidéki nép érzése magyar; ezt a népet félrevezetni csak ideig óráig lehet. Ezután áttér a felvidéki eshetét propagandára, melynek bevallott szándéka a cseh kultúrát a tót kultúrával egyesíteni. E szándék mögött azonban egy másik lappang: a cseh-morva területeiről és a felföldből újra megalkotni Szvatopluk birodalmát. A tót képviselők programja nem a felföldé. A tót azt tartja, hogy miként a rózsának lehet százezer színe, formája, de illata csak egy, ugy lehet Magyarország népeinek különböző szokása, nyelve, de meggyőződése csak egy lehet: magyar. (Tetszés.)

Veszélovsky nem fogadta el a költségvetést, mert nincs benne egy fillér sem, mely a nemzeti-ségi törekvéseket, a tót kultúrát támogatná, szóló epen azért fogadja el, mert nincs benne egy fillér sem azon dolgokra, melyeket Veszélovsky szeretne, de sok van benne előjegyzve, amely ama vidék kultúráját magasabbra emeli. (Élénk tetszés. Szónokot számosan üdvözlük.)

Vértán Endre: A költségvetés bírálatára alkalmával a kormányzati rendszer bírálatától nem zárkozhatik el. A bajok kuforrása a tulságos adóteher. Nemességünk portái dobra kerültek, polgárságunk szegény, kereskedelmünk, iparunk gyöngye s az adó mindig emelkedik. Ezelőtt 25 évvel a kormány tagjai tapssal fogadják egy államférfi nyilatkozatát, hogy a zilált helyzetet segíteni kell progresszív adózással. S azóta az az államférfi kormányelnök is lett s még eddig intézkedés egyáltalában nem történt.

Szell Kálmán: Hoztunk törvényeket.

Vértán: De nem foganatosították! Nem viselhetik bizalommal a kormány iránt, a költségvetést nem fogadja el.

A Népszínház sorsa.

— Saját külön tudósítónktól. —

Budapest, február 5.

Mióta a Népszínház áll még egyetlen alkalommal sem mutatkozott annak sorsa iránt oly általános érdeklődés, mint most, mikor már hetek óta tanácskozik a népszínházi-bizottság, hogy kívül kösse meg az új bérletet, azaz kinek a gondjára bizza a színház jövőjének legközelebbi öt esztendejét.

Pályázó tudvalevőleg akadna bőven, mert hatan is tettek ajánlatot. Művészember valamennyi — ki író ki színész, ki pedig zeneszerző és így a megfelelő erkölcsi biztosítékról mindenik pályázó egyénisége jót áll. Ami pedig az anyagiakat illeti, azokra nézve most végleg kiderült az a régóta szállongó hír, hogy a Népszínház tényleg olyan jövedelmi forrás, melyet joggal tartanak aranybányának.

Porzolt Kálmán kivételével egyetlen pályázó, sem rendelkezik olyan saját vagyonnal, mely a Népszínház vezetésére elegendő lenne. De azért egyik pályázó sem jön zavarba, ha a bérleti szerződést vele kötik meg.

Hogy honnan veszik a szükséges tőkét? Erre nézve a legképtelenebb hírek szálalognak, bár sok hír ismét a valóságon alapul.

Mondják, hogy **Somló** Sándor háta mögött egy lipótvárosi pénzeszoport rejtezik, melynek élén megyeri **Krausz** Lajos áll, **Heltai** Jenő a jönevű fiatal poéta ajánlatában nyíltan meg is mondta, hogy az anyagi dolgokat egyik jönevű orfeum tulajdonosunk **Váradi** — **Rádi** János fedezné. Ezzel szemben alig hihető az a híresztelés, hogy **Kármay** Klára **Verő** György révén, **Pálmy** Ilka pedig az ismert zenekritikus, **Márkus** dr. neve alatt tett volna ajánlatot.

Bármiként áll a dolog, az már az első pillanattól kezdve tagadhatatlan tény volt, hogy az egyetlen komoly ajánlatot a volt bérlet: **Porzolt** Kálmán nyújtotta be. Hat évvel ezelőtt, mikor **Porzolt**, mint a Fővárosi Lapok felelős szerkesztője pályázott a bérletért, részletes művész tervezetet nyújtott be, melyet azután vas-következetességgel váltott be. Ha most nem is adna új programot, büszkén hivatkozhatik arra, hogy igazgatása alatt egyetlen darab sem bukott meg, mert az előadandó művek megválasztásánál mindenkor bizonyos magas fokú kritikát gyakorolt.

De anyagi szempontból is jelentős **Porzolt** ajánlata, melyből legfontosabbnak azt tartjuk, hogy a színházat saját költségén villanyvilágításra rendezi be. Tényleg konstatálni kívánjuk, hogy a Népszínház mai berendezése, mikor még gázzal világítanak, nem felel meg a modern kor követelményeinek sőt tűzbiztonsági szempontból egyenesen veszedelmes. Annál inkább méltánylandó tehát az az ajánlat, mely e hátrányt, úgy küszöböli ki, hogy az a színházi alapra nézve terhes nem lesz. Ez ajánlat nélkül a Népszínház valószínűleg a gáz mellett maradna, mert sajnos maga a népszínházi-bizottság soha sem tehetné ezt szűk anyagi viszonyai miatt.

Ilyen körülmények között indult meg a népszínházi pályázatok sorsa fölött való döntés és jó eszve meg volt győződve róla, mindenki, hogy

a bérletet **Porzolt** kapja meg annál is inkább, mert tudvalevő volt, hogy ugy erkölcsi, mint anyagi birtokát erre az alapra lazította.

Szinte meglepetés számba ment azután az, hogy a népszínházi-bizottság két tárgyalást is folytatott **Porzolt**tal, de végleges döntésre még így sem került a sor. Mondják, hogy különösen a most folyó második tárgyalás során különösen **Heltai** Ferenc dr. országgyűlési képviselő támogatott többrőlbeli nehézséget és hogy főleg emiatt késik a döntés.

Pillanatig sem lehet kételkedni abban, hogy **Heltai** Ferenc dr. csak azért támaszt nehézségeket a végleges szerződés megkötése előtt, hogy annál jobban képviselhesse a színház javát a bérlet magán érdekeivel szemben. Az a szerződés, melyet **Heltai** Ferenc dr. szigorú lelkiismeretessége és meleg jóakarata fogalmaz, bizonyosan megfelelő lesz minden tekintetben De ismét kétségtelen az, hogy **Porzolt** Kálmán ajánlata sokkal előnyösebb, sem hogy diadalra ne jutna.

A mi a színház művészeti erőt illeti az sokkal inkább összeforrott e műintézménnyel, semhogy jelentős változásról egy általán szó eshetnék. Marad minden a régiben úgy, ahogy azt a közönség már megszokta és megszerette. És ez mindenesetre hasznos a színházra nézve, melynek — mint a Magyar Színház példája mutatja, — nincs nagyobb szerencsétlensége, min ha örökké gazdát cserél.

ÜJDONSAGOK

A király Budapesten.

— Saját tudósítónk telefon-jelentése. —

Budapest, február 5.

A király ma reggel nagy udvari kíséretével külön udvari vonaton a fővárosba érkezett. A nyugati pályaudvaron ő Felsője fogadására megjelent **Márkus** József főpolgármester és **Rudnay** Béla főkapitány magyar díszben, ott volt továbbá **Pulssky** Garibaldi h. üzletvezető, **Daróczi** Rezső felügyelő — állomáskövök, **Pavlik** Ferenc főfelügyelő és **Kreicsányi** Kálmán detektiv főnök. A nyolcz kocsiából álló külön udvari vonat, melyet **Marchegg**től kezdve **Ludvig** Gyula főrendiházi tag, a magyar királyi állanvasutak elnökigazgatója és **Décsi** Lajos üzletvezető vezetett, pontosan a kitűzött időben, reggeli 5 óra 40 perczkor robogott be a pályaházba. A közbülső szalonkocsiból ő Felsője szállt ki tábornoki egyenruhában, katonai köpönyegben. Legelőször **Lulvigh** Gyula államvasuti elnökigazgatóhoz fordult, a kinek megköszönte, hogy a vonatot személyesen vezette, majd a gödöllői vadászatról beszélgetett vele. Ezután **Márkus** József főpolgármestert szólította meg:

— Itt is olyan abnormis tél van, mint Bécsben?

Az igen! válasz után a király azt kérdezte:

— Van-e sok munkanélküli Budapesten?

— Igen felség, válaszolt a főpolgármester, de nem olyan sok, mint a hogyan híresztelik. Ezeket is segíteni igyekszik a kormány, a főváros és a társadalom.

— No, ezt örömmel hallom, mondotta a király, a ki ezután **Rudnay**

Béla főkapitánynyal hosszasan beszélgetett.

Katonás bucsu után a király az udvari várótermen áthaladva, hirtő-jába ült és a budai várba hajtatott. A király kíséretében érkeztek **Puar** Ede gróf lovassági tábornok és **Bolfras** tábornokszernagy, főhadsegdek, **Pittlik** alezredes és **Hönnel** lovag, korvettkapitány szárnysegdek, **Lichtenstein** Rudolf herceg, első főudvarmester, **König** Károly, a kabinetiroda főnöke, dr. **Kesz** ulvári orvos s az egész udvartartás személyzete. A király február 19-ig marad Budapesten s itt időzése alatt két napot Gödöllőn tölt, a hol vadászóra fog vadászni.

* Polgári iskola Debreczenben.

A közigazgatási-bizottság múlt havi ülésén már tárgyalták a debreczeni kereskedő társulat kérvényét, melyet a társulat polgári iskola felállítására iránt intézett a közigazgatási-bizottsághoz. A bizottság a kérvényt pártolólág terjesztette fel a miniszterhez, a kinek az iskola felállításáról való véleményét **Osánky** Viktor tanfelügyelő ismertette a közigazgatási-bizottság mai ülésén. E szerint a vallás- és közoktatásügyi miniszter a kereskedő-társulatnak egy polgári fiúiskola felállítására iránti engedély elnyeréséért benyújtott s a közigazgatási-bizottság üléséből pártolólág felterjesztett jelentést a miniszter visszaküldte **Osánky** Viktor tanfelügyelőnek. A tanfelügyelő e fontos kérdésben legközelebb kimerítő véleményes javaslatot fog felterjeszteni a miniszterhez! Remény van tehát rá, hogy ha a miniszter a tanfelügyelő véleményét magáévé teszi, a polgári iskolát már ez év szeptember havában meglehet nyitni.

* **Debreczen közigazgatása.** A közigazgatási-bizottság tegnapi ülésén **Simonffy** Imre polgármester érdekes jelentésben számolt be a város múlt havi közigazgatási, rendőri, katonai és adóügyi viszonyairól. A jelentés szerint január hónapban lopásért le volt tartóztatva 2 egyén, csalásért 1, rendőri kihágásért 256. Eltoloncoltatott 73. Iparigazolvány kiállítását 31, munkakönyv 48. A katonai létszám volt 1443 közhadseregbeli ember és 502 ló. A honvédségnél 947 ember, 443 ló. Összesen 2390 ember és 945 ló. A lakosság állami adó fejében befizetett 33,344 koronát, hadmentességi adóban 1303 koronát. Községi pótdobban 7436 koronát. Utadóban 3979 koronát, nyírvízlecsapási adóban 2336 koronát. Az adófizetés, dacára a súlyos gazdasági viszonyoknak, kielégítő volt, a mi polgáraink kötelességérzetéről tesz tanubizonyosságot.

* **Debreczen egészségügye.** A közigazgatási-bizottság tegnapi ülésén **Sárváry** Gyula dr. tiszti főorvos beszámolt a város múlt havi közigazgatási viszonyairól. A jelentés szerint a közegészségügyi viszonyok január hónapban kedvezőbbek voltak mint decemberben, mert a heveny ragályos kórosatok száma apadt. A heveny ragályos betegségek közül a vörheny kisebb kiterjedésben, szórványosan uralkodott; míg a kanyaró járványos jellegét elvesztette. Vörhenyben 8, hasihagyományban 2, kanyaróban és cronpban egy egy haláleset fordult elő. Zsrva volt a járványos betegségek miatt a **homokkerti ovoda** és a **Stefánia dr. vaha**. A főorvos jelentésében a népezelési mozgalmról is beszámolt. Született az elmúlt hónapban 104 fi, 110 nő, összesen 214. Meghalt 72 fi, 88 nő, összesen 160. Szaporodás te-

hát 54. Házasságra lépett 69 pár, ebből ev. ref. vallású 41. A közkórházban ez idő szerint 286 beteget ápolnak.

*** Ifjúsági tornaversenyek.** A közgazgatási-bizottság tegnapi ülésén *Csánky* Viktor tanfelügyelő a kultuszminiszternek egy érdekes intézkedését olvasta fel, a mely az ifjúsági sport emelésére gyakorol nagy hatást. Szól pedig ez a rendelet az ifjúsági torna versenyekről. Ezek a versenyek addig öt évenként tartottak. Tekintettel azonban arra, hogy így a 4 évfolyami tanítóképződék és középiskolák egy-egy évfolyamának növendekai rendszeresen elmaradtak a versenyből a miniszter elrendelte, hogy az ifjúsági tornaversenyek ezután **négy évenként** tartassanak meg. Ezt az elhatározást közölte a miniszter a debreczeni tanítóképződékkel is.

*** Az egyeki Othello.** Szabó Mátvás hentes, mint egyeki levelezőnk írja, tavaly nősült meg s elvette a község egyik legszebb leányát, a ki talán nem annyira szerelemből, mint szülei unszolására ment feleségül a jó módú emberhez. Miodazonáltal eléggé jó viszonyban élt egymással a fiatal házaspár s boldogságukat csupán a férj féltékenykedése zavarta meg, a ki folyton szemmel tartotta a csinos menyecskét. Mult hó 27-én este a *Petrovics* koresmájában borozgatott Szabó uram, a honnan csak este 9 óra felé tért haza. Lakására érve ott találta *Farkas* Móricz, *Mészáros* Péter és *Vincze* Ferenczet, a kik valamivel azelőtt költöztek fel az asszonyt, hogy adjon nekik tepertőt és kenyert. Szabóné először nem akarta őket bebocsátani, okul adván, hogy férje nincs otthon; nagy kéreésre azonban bebocsátotta az éjszakai vevőket és annak rendje és módja szerint kiszolgáltatta őket. Épen falatozás közben találta a legényeket az ittas férj. Jókedvűen közlőkülült, de egyszer csak kirántotta zsebéből pisztolyát s *Farkasra* célozva, vérben forgó szemekkel így kiáltott rá:

— Ugye félsz, kutyá!

Mire elsütötte a töltött pisztolyt — de szerencsére nem talált. Erre természetesen nagy zaj keletkezett és a megrémül menyecske csendőrökért futott. A lövéstől kijózanodott férj a csendőröknek azt mondta, hogy csak rá akart ijeszteni a legényekre. Az egyeki Othello ügye most a debreczeni kir. ügyészségnél van.

*** Az orthodox izr. iskola nem kap államsegélyt.** A debreczeni autonóm orthodox hitközség azzal a kéréssel fordult a kultuszminiszterhez, hogy tanítóinak fizetésére államsegélyt utaljon ki. A közgazgatási-bizottság az államsegélyt nem ajánlotta megadni az iskolának s így döntött a kultuszminiszter is. A segély megtagadását a miniszter a következőleg indokolta meg: Miután a Debreczenben létező státusquo izr. iskola az izr. tankötelesek befogadására teljesen elégséges s így az újonnan szervezett orthodox iskola szükségét nem pótol, ezt az 1893. XXVI. t. czikk alapján a miniszter segélyben nem részesítheti. A miniszteri döntést tegnap tudatta a közgazgatási-bizottsággal *Csánky* Viktor tanfelügyelő.

*** Osaló házaló.** *Fögel* Samu mostoripályi házaló, aki különben tojások eladásának közvetítésével foglalkozik, furfangos módon csapott be két debreczeni tojás áruló kofát, *Bátori* Andrásné és *Fehér* Józsefnét. Jól ismerte mindkét kofaasszonyt s épen ezért nagy bizalommal szállította meg először *Báthorinét*.

— Nézze lelke, itt van egy szekér tojás, foglalót kellene rá adnom,

de a gazdám nincs itt. Adjon 10 forintot, egy félóra múlva visszadom.

Báthoriné minden gyanu nélkül átadta a tíz forintot s a másik pillanatban *Fehérné*t szállította meg *Fögel*-el.

— *Látja Fehérné* asszony, itt van nálam tíz forint. Még három forint kellene, hogy azt a szekér tojást lefoglalozzam. Ne engedje, hogy más vegye meg. Mig a gazdám visszajön adjon három forintot.

A mézes-mázos beszédre *Fehérné* is lépre ment s minden gyanu nélkül adott három forintot *Fögel*nek, a kit többet nem is láttak. Ugy elszellett a tizenhárom forinttal, hogy hirtelen a városban. A két megkárosított kofa tegnap feljelentette a csaló házalót a rendőrségnél.

*** A „smucsig“ vendég.** Ifj. *Ferenzi* József nagy legény volt *Egyeken*; szerette a jó bort, a cigány-muzsikát, mulatott, duhajkodott és — jóképű legény lévén, — bomlottak utána a leányok és a menyecskék. De egy rossz tulajdonsága is volt *Ferenzinek*, a milyen nagyon szerette a cigány-muzsikát, annyira nem szeretett fizetni a cigányoknak. Szóval *smucsig* vendég volt a falu délezege legénye, akit épen e miatt agyonverték a cigányok. Ugy esett a dolog, hogy *Ferenzi* január 27-én a *Bálki* Lukács lakodalmas hazánál mulatott s *Burai* Kálmán cigány-primással *ugyanacsak* húzatta egymásután a nótákat, de nem fizetett. Később ismét nótát roudelt a primásnál, de *Burai* türelmét veszítve, az egész lakodalmas nép előtt kijelentette, hogy *biz ő a Herkópáternak* se hoz addig, míg le nem surrja *Ferenzi* az arát. *Ferenzi* erre ékelesen dühbe jött s amugy jó magyarosan, arczul vágta *Burait*. Majd kirohant az udvarra és vaskampós botlalt tért vissza, hogy azzal is barátságosan megsimítsa a durva cigányt. De a lakodalmas nép ebben megakadályozta s néhány barátja hazakisérte *Ferenzit*, lefektették, — hogy kialudja mámorát. A lagzi pedig folyt tovább, éjjel utániig. Ekkor felezihelődtek a vendégek és a cigányok is hazafelé indultak, a falu másik végére. Utközben azonban megállottak, hogy a hold fenye mellett megosszák egymásközt a keresetet. Epen a keresményen osztzkodtak, marakodtak, mikor az ut melletti árokban hirtelen elugrott *Ferenzi* József és egy nagy husángal agyba főbe verte *Burait*, míg a másik két cigány, *Lakatos* Adolf és *Lengyel* Pál lefogták, fejét térdei közé szorították és addig ütötték *Burával*, míg csak életet sejtettek benne. Aztán vérbefagyva, otthagyták az utca közepén. *Ferenzi* másnap reggel belehalt a cigányok ütlegeibe. A csendőrség, — miután a nyomozást befejezte, attette az ügyet a debreczeni kir. ügyészséghez.

*** A ki a színházban szigarettezik.** A *Nebátvirág* tegnapelőtti előadása alatt érdekes jelenet folyt le a felséges nép helyén a kakas ülön. Mikor *Komlóssy* Emma legjovában dalolta a *Jani* és *Juci* kuplét, egy *Mohács* József nevű homokerti polgár azzal fejezte ki tetszését és elragadtatását, hogy minden bevezetés nélkül rágyújtott egy virginia szigaretára. A derék homokerti polgár egész lelkesedéssel szívta erős, de kissé szagos szigaretjét s nem törődött szomszédjainak méltatlanságával. Csakhamar észrevette egy *András* bácsi is a szigarettező polgárt s kellő szigorral elkobozta tőle a veszedelmes élvezeti cikket. *Mohács* ellen a rendőrség megindította az eljárást.

*** Börtönügy Debreczenben.** A közgazgatási-bizottság tegnapi ülésén *Horváth* István ügyész a királyi törvényszék fogházának állapotáról

a következőket jelentette: A mult hó végével fogva maradt 136 férfi, 23 nő. Január folyamán jött 59 férfi, 12 nő. Maradt a hó végével 121 férfi és 27 nő. A rabmunkából befolyt 780 korona 59 fillér.

*** Megszökött örfült.** Régóta szenved elmebajban *Balku* Imre 34 esztendő Honvéd-uteza 11. sz. alatti lakos, kit hozzátartozói nagy felügyelet alatt tartottak s még az udvarra is csak ápolójával engedték ki. A nagy és folytonos felügyelet daczára is sikerült *Balkunak* ezelőtt mintegy két hónappal az utcára kijutnia s azóta eltűnt — nem látta senki — talán éhen is halt. Hozzátartozói gondatlanságukat tetézték azzal, hogy az esetről csak tegnap, több mint két hónap után tettek jelentést a rendőrségnél, a mely már most keresteti *Balku* Imrét, de bajor san fogja megtalálni.

*** A füst mint tolvajfogó.** *Zilah* Mária, egy többször büntetett, rovoit multu csavargó leány, tegnap délután besurant *Rott* Mártonné *Hatvan*-uteza 9. szám alatti lakására s a folyosóról egyéb lopni való tárgy hiányában elemelte a tüzes szénvasalót. Hogy könnyebben el tudja szállítani az elég értékes vasalót, a parazsat kifordította az udvarban heverő ládák mögé. A deszka láda azonban az izzó parázstól egy perc alatt tüzet fogott s áruló füstje az udvarra esdítette a ház lakóit. Ezek aztán hamarosan lefűlelték a vasaló tolvaj *Zilah* Mária-t s átadták a rendőrségnek.

*** Felrobbant petróleum lámpás.** *Sahwarts* Bernát széna kereskedő raktárában tegnap majdnem végzetes szerencsétlenség történt. A raktár falára erősített petróleum lámpa — hogy — hogy nem, felrobbant s az égő petróleum a szénára folyt. Szerencse, hogy a cselédek hamar észrevették a robbanást s megakadályozták a tűz tovább terjedését, mert különben a gyulékony anyaggal megtelített raktár a lángok martaléka lett volna.

*** Az elégett tűzoltó holtteste.** Budapestról telegrafálja tudósítónk: Tegnap délelőtt bejelentette a tűzoltó parancsnokság a polgármesternél, hogy a *Concordia* malom égésénél elpusztult két tűzoltó egyikének a holttestét tegnap reggel megtalálták. A holttest teljesen el van szennedve s annyira fölismerhetetlenné vált, hogy nem lehet tudni, melyik a kettő közül. A polgármester elrendelte, hogy a holttestet a főváros költségén temessék el.

x A debreczeni kölösönös segélyzőegylet igazgatósága elhatározta, hogy miután az új tagok jelentkezése még mindig tart, az újonnan váltott könyvek után folyó hó 15-ig a tagok késedelmi díj fizetése nélkül vételnek fel.

MULATSÁGOK.

A nőegylet vigestéje.

— Saját tudósítónkól. —

Fényes sikerrel zajlott le tegnap este a debreczeni jótékony nőegylet vigestéje. Debreczen ezen legelőkelőbb nőegyesületének ugyan minden vigalmát a siker szokta koronázni, de ez a mulatság fényben, jókedvben és hangulatban felülmúlta a nőegylet eddigi mulatságait is.

A siker különben csak természetes következménye annak a lelkes, nemesszívű hölgytábor munkájának a mely *Veressné Szahmáry* Teréz elnökne vezetésével dolgozik és áldoz a szegényekért.

A *Bika* hatalmas diszterme pompás képet nyújtott mindjárt a mulatság kezdete után. A terem két oldalánál elhelyezett tea, bor, fekete kávé és szivar sátorok, a halászlé sátor az estély kezdetétől kezdve a legnagyobb forgalomnak örvendtek. Árultak a hölgyek a jótékony-ság nevében nagy ambícióval s vevő volt elég. Egész éjjelig nagy élénkség uralkodott minden sátorban.

Társadalmi életünk vezető alakjai közül megjelentek a vigestén *bizáki* *Puky* Gyula főispán, *Bernáth* Elemér itélőtáblai elnök, *Degenfeld* József gróf, *Benedek* János dr. országgyűlési képviselő, *Bodnár* ezredes, *Lösch* alezredes, *Kafka* Ignác brigadéros, *Komlóssy* Arthur, *Lestján* Adorján stb.

Tizenegy óra után kezdődött a tánc s vidám hangulatban folyt a késő reggeli órákig. *Magyari* Imre és *Kálmán* gondoskodtak, hogy a vidám hangulat óráról-órára fokozódjék. A souppé csárdást számtalanszor megújrázták, szóval tu csapongó jókedv uralta a hatalmas termet mindvégig.

A mulatságon jelen volt hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: *Veressné Szahmári* Teréz, özv. *Gerson* Ödönne, dr. *Irinyi* Istvánné, *Miskolczy* Lajosné, *Kolbényhayer* Kálmánné, *Tóth* Aurélné, *Hutiray* Béláné, *Brunner* Edéné, özv. *Beressy* Sámuelné, *Komlóssy* Arthurné, *Szabó* Kálmánné, *Dobiecki* Sándorné, *Bernáth* Elemérné, *Berger* Jenőné, özv. *Berger* Mária, *Benyáts* Emilné, *Kubay* Alajosné, *Szűcs* Jánosné, dr. *Vass* Antalné, *Bernáth* Lajosné, özv. *Sós* Istvánné, *Wolff* Jánosné, özv. *Szikszay* Istvánné, *König* Antalné, *Fráter* Zoltánné, *Bészler* Károlyné, *Lösch* ezredesné, özv. *Lederer* Miksáné, *Bosznay* Istvánné, dr. *Kovács* Józsefné, dr. *Kőrössi* Kálmánné, özv. *Bay* Gaborné, dr. *Ufalussy* Józsefné, *Lestján* Adorjáné, dr. *Kemény* Mórné, ifj. *Kaszanitzky* Andorné, özv. *Domokos* Kálmánné, *Bethlen* Sarolta grófnő, *Kovácsy* Ákosné, *Budaházy* Albertné, *Szunyogh* Sándorné, *Szabó* Miklósné, dr. *Szász* Adolfné, *Orosz* Endréné, dr. *Ujfalussy* Dezsőné, *Pünkösty* Ferenczné, *Brüll* Oszkárné, *Szunyogh* Zoltánné, *Miskolczy* Jenőné.

Leányok: *Benyáts* Erzsike, *Mikes* Mádi (N.-Bánya), *Kubay* Margit, *Szűcs* Margit, *Bernáth* Gizike, *Jeney* Szabó Ilona, *Hutiray* Palika, *Hutiray* Annuska, *König* Margit, *Szabó* Margit, *Fráter* Irma (Almásd), *Fehér* Margit, *Bosznay* Ilus, *Ujfalussy* Mariska és Vera, *Bay* Leona, *Dravetzky* Irma, *Szilágyi* Margit, *Kölcsey* Anna, *Kray* Margit, *Böszörményi* Anna, *Kemény* Iríke, *Dóczy* Emma, *Kleberzberg* Valéria grófnő, *Budaházy* Gizit, *Szunyogh* Lili, *Szunyogh* Margit, *Szabó* Erzsike, *Boros* Jolán, *Pünkösty* Margit, *Szunyogh* Olga, *Miskolczy* Eta.

SZÍNHÁZ és ZENE.

— (Pillangó kisasszony.) A fekete tábla, mely mindig darab változást hirdet, ezuttal is kifüggesztetett az előcsarnokban. És a kik *A páholy* bohóságait akarták élvezni, azoknak tudtára adatott, hogy *Szalmáry* Árpád betegsége miatt a *Pillangó kisasszony* s vele együtt színi-re került egy felvonásos német ócskaság megy. A közönség hamar belenyugodott a változhatatlanba s már az első felvonás közben vigan tapsolt *Komlósi* Emmának, aki mindjobban kezd rászolgálni a legkedvesebb művészre elnevezésre. Valóban ezidő szerint az énekes darabok sikerei, mint a bolygók a nap körül, *Komlósi* kisasszony körül forognak. Érdeklődéssel várjuk Katalinban való szereplését is, melyről már is sokat beszélnek a kulisszák mögött.

KÖZGAZDASÁG.

Tőzsde.

Budapest, február 5

Buzakinálat mérsékelt, vételkedv gyöngye. Nyugodt irányzat mellett néhány métermázsa kerülforgalomba változatlan árákon. Egyébgabonanelemek nyugodtak. Idő: derült.

Buza	októberre	—	—	8:59—60
"	áprilisra	—	—	8:47—48
Rozs	októberre	—	—	8:00—01
"	áprilisra	—	—	7:08—09
Zab	októberre	—	—	7:45—46
"	áprilisra	—	—	6:33—34
Tengeri	szeptemberre	—	—	5:47—48
"	májusra	—	—	5:61—62

REGÉNYCSARNOK.

Egy világfi kalandjai.

Írta: Paul Marguerite.

(Folytatás.)

20.

A város tulsó szélén feküdt a házunk, jegenyefák s jól gondozott angolkert vették körül. A XIII. Lajos alatt épült alacsony, esinos udvarház vagy a hogy a környéken neveztek: kastély, borostyán, meg szederindák közé rejtőzött.

A teraszon egy kővér és kipirult uriember oldalán fehér ruhába öltö-

zött fiatal leányt pillantottam meg. Ők azonban, mikor észrevették az udvarra kanyarodó kocsi, visszavonultak a teraszról.

Alig estem át a viszontlátás édes kellemetességein, anyám a sötét szőnyegekkel bevont szalonba vezetett, a hol sietett bemutatni két vendéget és ugyanakkor átvillantak emlékemben a hazuról kapott leveleknek ama passzusai, melyekben anyám elragadtatással emlékezett meg kedves társaságáról.

Hamar beletaláltam magamat az otthoni légkörben. A vörös ur vadász kalandokat adott elő, melyeket régi ismerőseim gyanánt üdvözöltem míg Vial kisasszony, a ki egyébként éppen nem volt vidékiesen öltözve, szendén mosolygott.

Kevéssel ezután vendégeink elbucuztak, a mi láthatólag lehangolta édes anyámat, ki egyébként eddig mindenkiel foglalkozott, csak velem nem. Nem nyugodott meg addig míg ígéretet nem kapott az adomázó urtól, hogy legközelebb velünk fognak ebédelni.

Rosszul esett a hideg fogadtatás, melyben anyám, valószínűleg tudtán kívül, részesített és a mely annál inkább feltűnt nékem, mivel évek óta most láttam visszatérni a szülői házat.

Mindamellettem nem kételkedhettem abban, hogy anyám őszintén szeret, csak hogy vonzalmát megosztotta rendes társasága és hírlapjai között.

— Nos, kedvesem, — kérdezte — minő terveik vannak?

— Egyenlőre a közélet akaratok maradni és az egyszerű, zavartalan, falusi élet után vágyom.

Anyám nem tett ellenvetést, de nem is sietett helyeselni az elhatározásomat.

Miután nem volt szándékom atyám nyomdokaiban haladni, nem hajszoltam a társas összejöveteleket, nem igyekeztem reprezentálni a szalonokban a rám maradt ősi nevet, melyet mindenki tisztelt és mindenki ismert.

Ez a lemondás a mily mértékben meglepte ismerőseinket, épp annyira fájdalmas is volt nekik, de tiszteletben tartották a rejtett okot, mely meglepő viselkedésem mögött rejtőzött és nem bolygatták szenvedéseimet.

Észrevettem azonban, hogy anyám csöppe se rokonszenvez új életmódommal. Nevetségesnek találta a társaságtól való visszahúzódságot és elítélte benem a könyvek szeretetét. Ugy gondolkodott, hogy az az idő, melyet kedves íróim és gondolataim között töltök, haszontalanul elveszett reám nézve.

A meggyőződést mindamellettem nem igyekeztem rámerőszakolni és bizonyos ózandes lenézéssel viselkedett irányomban, a mikor megtudta, hogy nem szándékozom gazdag házasságot kötni. Talán elég fiatalnak tartott arra, hogy nem hitt az elveim állandóságában.

A napok egymásután jöttek és multak minden különösebb esemény nélkül. Ezenkéző nézeteinek dacára igen jól megférünk anyámmal a vén udvarház födele alatt. Sohase vitakoztunk és dicséretes lojalitással viselkedtünk egymással szemben. Kerültük az összeütközéseket és beszélgetés közben ovakodtunk oly

témáktól, melyekről külön felfogásunk volt.

Lassankint hozzászoktunk ehhez az óvatos életmódhoz és én annál kevésbé igyekeztem meggyőzni anyámat minthogy meg tudtam érteni konzervatív gondolkozását, mely az ő körülményei között az ősi kastélyban, a rártartós szomszédok társaságában különben is természetes volt.

II.

Egy alkalommal egyedül sétálgattam a kertben. Igen forró, de azért kellemes nyári délután volt.

A százados fák hűvös árnyékában s az ünnepies esőndben különös, szomorú hangulat lepelt meg: hallom a tűnő idő szárnyának suhogását...

Oly rövid az élet és az a délután még se akart elmúlni!

Mialatt a pázsiton s a fákra futó indákon pihent tekintetem, eszembe jutott az óriás távolság, mely engem Paristól elválaszt és miközben észreke kalandoztak gondolataim, a láthatár füstjéből egy halvány szüzi alakja bontakozott ki, visszaidézve emlékembe mindazt a kint és szenvedést, melyet Ellia szalonjában átéltem.

(Folytatjuk.)

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 131. Bérlet 105-ik sz. „C”

Ma, esütörtökön, február 6-án,

Terez kapitány.

Operette 3 felvonásban.

Laptulajdonos: Csokonai-nyomda.

Tanuló

könyvkötészetben, fizetéssel felvétetik Komáromi József üzletében.

Leszállított árak!

Szabó Lajos Fiai
cégnél.

4 1/2 mtr. 120 % széles fekete szövét	f. 1:75
4 1/2 " " " színes " "	2:15
4 1/2 " " " divat " "	2:25
4 1/2 " " " finom divat " "	2:45
7 " jómínőségű velen hazai " "	2:20
1 drb 6 szem. kávé abrosz	1:30
1 " 6 " fehér vászon teríték	2:75

Az idény legújabb divatszövetje
120 %

Homespun és Cybeline
ezelőtt f. 2:25 és f. 2:80
most csak 1 frt és 1 frt 30 kr.

Magyarország leghíresebb
ásvány-gyógyforrásai a

Bikszádi gyógyvíz mint
a drága Selters. A

Sztojkaik azonos a
karlsbadival.

Bérlők: Almer Lajos és Károly
Nagybánya.
Kapható minden fűszerüzletben.

Valódi moskvai Karaván-teák
Valódi moskvai Popoff-teák,
Valódi jamaikai rum,
Valódi francia pezsgők,
Valódi francia likőrök,
Valódi hollandi likőrök,
Valódi francia cognac,
Kitűnő magyar cognac,
Kitűnő magyar tokaji asszuk,
Kitűnő magyar pecsényeborok,
Kitűnő magyar asztali borok,
Kitűnő magyar teasütemények,

Kitűnő magyar ozukorka-spezialitások

Kontsek Géza

újonnal berendezett üzletében
DEBRECZEN, Kossuth-utca 7. sz.

Uj, nagy fűszerárjegyzők kívánatra
ingyon.

Csokonai-Nyomda

Könyvkötészet x Papirkereskedés

Debreczen, Kossuth-utca 13.

Ajánlkozunk a sokszorosító szakmába vágó mindennemű munkák elkészítésére. Modern berendezésünkkel és kitűnő munkaeurőnkkel a legnagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Könyvnyomdánkban mindennemű egyszerű, de izléses nyomtatványok, valamint művészies kivitelű díszmunkák is készülnek és pedig:

Kereskedők részére. Árjegyzékek, körlevelek, számlák, jegyzékek, levélpapírok és borítékok, címkek, csomagjegyek, áru-mintajegyek, bevásárlási könyvecskék, üzleti kártyák, csinos reklámplakátok és egyéb nyomtatványok.

Tanintézetek részére. Az összes naplók, osztálykönyvek, díszes bizonyítványok, havi és évi értesítők, jegyzőkönyvek és tankönyvek.

Ügyvédek részére. A legtöbb nyomtatványt raktáron tartjuk, a készleten nem levőt pedig — bármily mennyiségben — a legrövidebb idő alatt készítjük el.

Pénzintézetek részére. Mindennemű üzleti könyvek és egyéb kezelési nyomtatványok, u. m.: napi ívek, lejáratí jegyzékek, sorsolási értesítések, csinos füzetekben szerződések, kötelezvények, váltók, biztosítási okiratok stb.

Vigalmi rendezők részére. Izléses kivitelű bál meghívók, színlapok, programok, beléptí jegyek, díszes tánczrendek, stb.

Különböző alkalmakra. Eljegyzési és esketési jegyek és egyéb családi értesítések elegáns kartonra vagy mindennemű új divatu finom papírra nyomva, névjegyek levélpapírok.

Könyvkötészetünk

a modern technika eszközeivel dusan felszerelt könyvkötészet és díszmü-intézet, elvállalja gyors, olcsó és izléses elkészítését: iskolai könyvek, könyvtárak, ipari és kereskedelmi könyvek, nyomtatványok, díszes tánczrendek, emlékkönyvek, albumok és minden e szakmába vágó különlegességeknél.

Minden munka, a legnagyobb gonddal kiállítva, mindamellettem más kezdetleges kivitelnél olcsóbb áron.

Papirkereskedésünk

a kor igényeinek megfelelően berendezett üzlet, melyben a legjobb minőségű papír, író, rajz és festészeti szerek kaphatók.

Ajánljuk továbbá dusan felszerelt papirgyári raktárunkat, mindennemű irodai, csomagoló és levélpapírok beszerzésére, továbbá iskolai írkák, füzetek, tollszárak és teljes irodai berendezésekre.

DEBRECZENI FRISS UJSÁG

kiadóhivatala.

Hirdetéseket a legjutányosabb árban vállalunk és feltűnő, izléses alakbanközlünk.

